

SVD 14/11-45

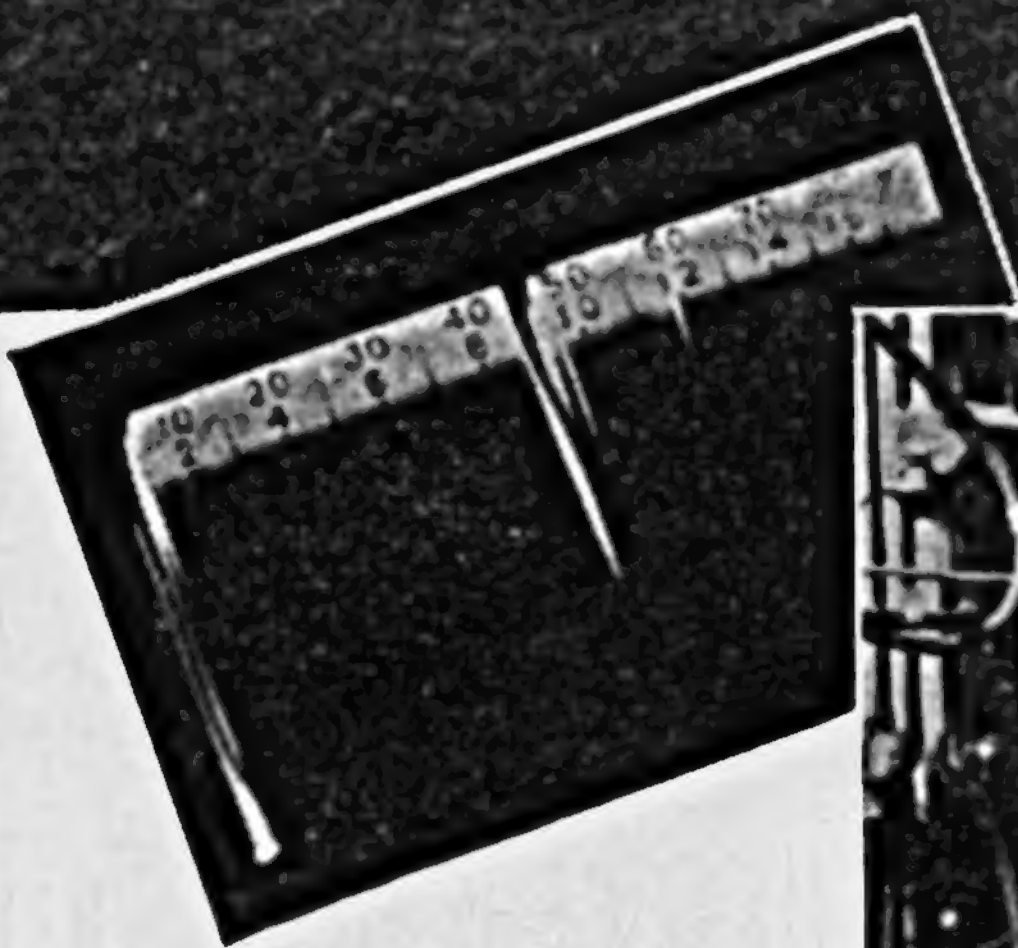
Kairomötets väktare hos svenska flyget

Radare i Uppsala kan se mustang över Enköping.

UPPSALA, tisdag. (Sv. D:s ut-sände medarbetare) Det kanske bör sägas från början, att den svenska militära ekoradioutrustningen egentligen inte är något att skryta med. Strängt taget utgörs den av "pensionerade" engelska radarapparater, men till och med en sådan är en intressant företeelse, och ytterligare en attraktiv omständighet är det ju att höra att just en sådan apparat vaktade över den viktiga Kairokonferensen från Cheopspyramidens topp.

Annars har ju radar ganska få beröringspunkter med den äldre världshistorien men desto fler med den allra färskaste. Impulsen till radar — den har på svenska döpts till ekoradio — framkom visserligen redan 1886 genom tysken H. Hertz' experiment, men det var först under det andra världskriget som radar togs i bruk. Där spelade den en oerhört stor roll, och det är inte alldeles säkert att maktfördelningen i världen skulle ha varit densamma nu utan ekoradion. Både vid "Slaget om England" och "Slaget om Atlanten" var den de allierades bästa bundsförvant och en ständig nagel i ögat på tyskarna. Vid invasionen i Frankrike var uppfinningen så fulländad av västmakterna, att deras bombfällare med sina ekoradiofungerande panorama-sikten kunde fälla bomblasterna mot strandförsvaret utan att skada sina egna landstigande trupper — och utan att se en skymt av målet.

Så mycket syns av radar i fältbruk — det är bara antennen som sticker fram ur camouflaget. Utslaget på skalan ger besked om att ett flygplan befinner sig på 45 km:s avstånd från apparaten, och samtidigt får man riktningen, vilken avläses av den värnpliktige på undre bilden, som sitter framför ekoradions visirskivor.

Flygstisen
ÖII: 36